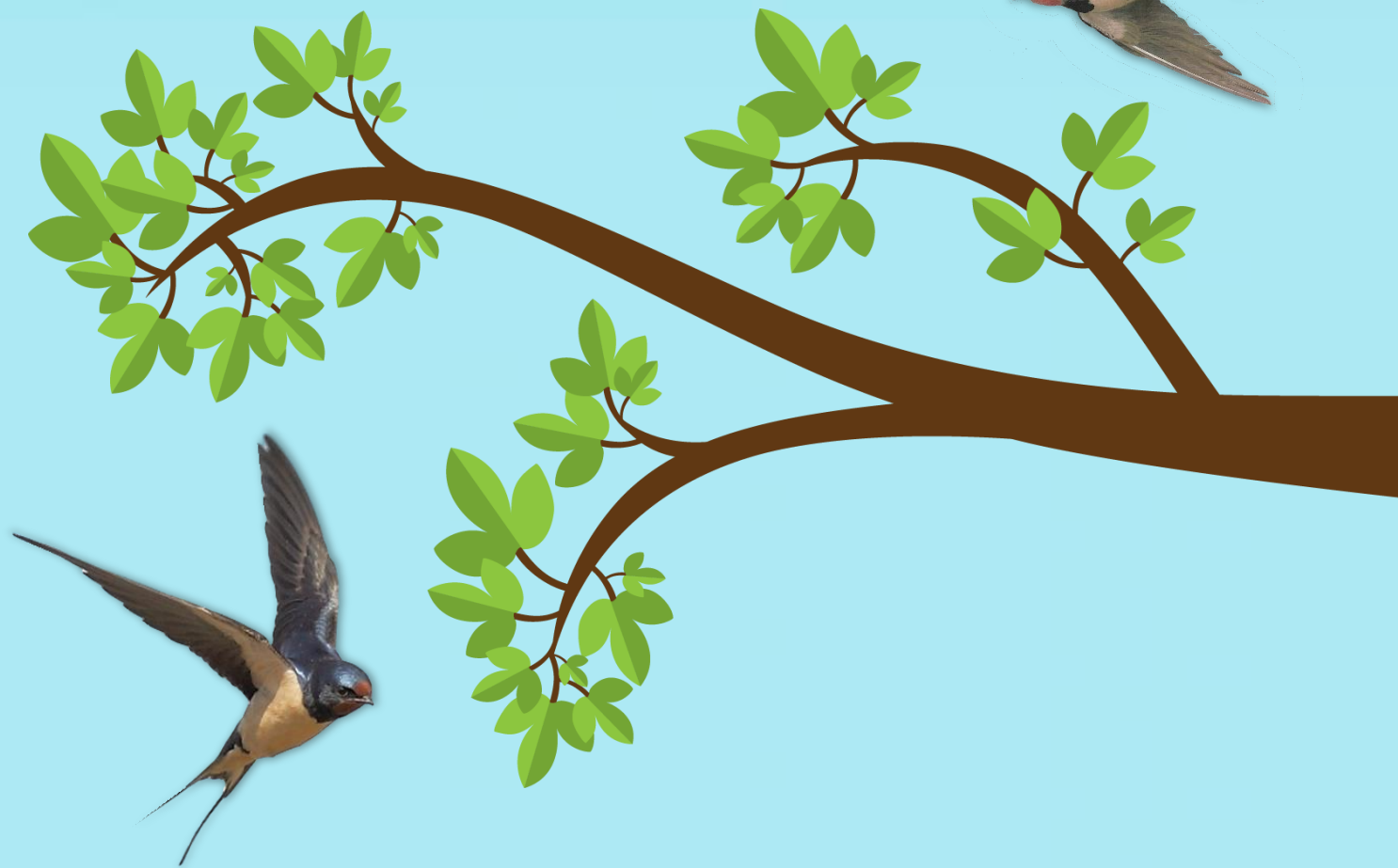

Madarak világa

2021.04. 06-09. heti ajánló

Heti ajánló

Mesék

Versek

Dalok

Mozgás

Környezet

Mellékletek

Fejlesztés

Heti ajánló

	Kiscsoport	Középső csoport	Nagycsoport
Mesék	AZ ARANYTOJÁST TOJÓ MADÁR	SKOLIK ÁGNES: MESE A FECSKÉRŐL, AKI NEM TUDOTT ÚTRA KELNI	KORMOS ISTVÁN: A FECSKE MEG A SZALMASZÁL
Versek	PALOTAI GYÖNGYVÉR: MONDÓKA	OSVÁTH ERZSÉBET: FECSKEFIÓKÁK	NEMES NAGY ÁGNES: LIA FECSKE
Dalok	FECSKÉT LÁTOK UGRÁLJUNK, MINT A VEREBEK	GÓLYA BÁCSI, GÓLYA	ERESZ ALÓL
Mozgás	JÁTÉK A ZENÉRE	SZÖKDELÉS PÁROSLÁBON ÉS EGYLÁBON	SÉTA VAGY NAGYOBB KIRÁNDULÁS, FÉSZEKKERESÉS, GÓLYALES
Környezet	MADÁRHANGOK	HOGYAN KÉSZÜL A FÉSZEK?	VÁNDORMADARAK ÉS ITHON TETELŐ MADARAK
Ábrázolás	TÉPÉS, RAGASZTÁS	VÁGÁS, RAGASZTÁS	VÁGÁS, HAJTOGATÁS

Mesék

Kiscsoport

AZ ARANYTOJÁST TOJÓ MADÁR

(népmese)

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egy nagy-nagy hegy, azon a hegyen volt egy fa, annak a fának egyik ágán egy fészek, abban a fészekben egy madár. De micsoda madár! Akár hiszitek, akár nem: aranytojó madár volt, aki mindennap egy aranytojást tojt.

Hát egyszer mi történt? Az történt, hogy a madár kirepült a fészekből, s hát éppen akkor járt arra egy vadász.

Ahogy meglátta, fölmászott a fára, belenézett a fészekbe, s hát, uramfia, aranytojást látott benne!

- No - mondotta a vadász -, kenyérem javát megettem, de még aranytojó madarat nem láttam. Megfogom, hazaviszem, hadd tojja ezentúl nekem az aranytojást. Nekem, nekem, senki másnak!

Nosza, hamarosan hurkot vetett, azt a fészekbe beletette, aztán lemászott a fáról, elbújt mögéje, s úgy várta vissza a madarat. Hiszen jött is nemsokára a madár. Bolond feje nem vette észre a hurkot, belelépett, beletekerődött, a vadász meg - hopp! - föl a fára, fogta a madarat, s meg sem állott vele hazáig. Az ám, de alig ért haza, elkezdett tűnődni magában: "Lám, lám, hiába hoztam haza az aranytojó madarat. A szomszédaim észreveszik, megirigylik, s még majd beárulnak a királynál, a király meg elveszi tőlem. Inkább neki ajándékozom."

Úgy tett, ahogy mondta.

Elvitte a bolond vadász a madarat a királynak, az meg mindjárt kalitkába záratta, s megparancsolta, hogy bőven ellássák étellel-itallal, csak hadd tojjon minél több aranytojást, mert hát sok pénz kell ám a királyoknak.

De alig zárták kalitkába a madarat, megszólal az udvarmester, s mondja:

- Ugyan, felséges királyom, minek tartasz te ingyen madarat?

Hát azt hiszed, hogy van aranytojó madár? Legjobb, ha szabadon ereszted.

A király megfogadta az udvarmester tanácsát, eleresztette a madarat, az meg nagy boldogan felszállott a kapu tetejére, onnét lepottyantott egy aranytojást, s mondta, amint következik:

- Előbb én voltam a bolond, hogy megfogattam magamat. Aztán a vadász, hogy elajándékozott. Aztán a király meg az udvarmestere volt bolond. Igazán bolondok voltunk mind. No de többet nem leszek bolond!

Azzal a madár nagy vígan visszarepült a fészkébe. Ha a madár a fészkébe vissza nem repült volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Középső csoport

SKOLIK ÁGNES: MESE A FECSKÉRŐL, AKI NEM TUDOTT ÚTRA KELNI

Meleg, nyárvégi este volt. A villanydróton fecskék ücsörögtek. Várták, hogy megérkezzenek a többiek, és közben a közelgő utazásról beszélgettek.

– Holnap el kell indulnunk. Hosszú út vár ránk – nézett a távolba Fecske Feri.

– Igen, ha nem fog esni az eső, útra kell kelnünk! – válaszolt Fecske Teri.

A többiek bólogattak, tisztogatták a tollaikat, gondolatban készültek a nagy repülésre.

Ahogy alkonyodott, egyre több és több fecske érkezett a villanydrótra; mint a kottás füzetben a kottafejek, úgy ültek a fényes, fekete tollú madarak a huzalokon. Volt köztük idősebb, volt fiatalabb, voltak idén született kislecskék, de volt olyan fecske is, aki már évek óta megteszi az utat Afrika és Európa között, minden évben kétszer.

Lackó a szobája ablakából nézte a gyülekező fecskéket. A szemével követte őket repülés közben, majd figyelte, hogy melyik madár melyik drótra száll le. Egészen elbűvölte őt a csivitelő, fekete tollú madársereg.

– Anya, miért gyülekeznek a fecskemadarak? Vajon miről csivitelnek? – kérdezte Lackó az anyukáját.

– A fecskék ősszel elrepülnek Afrikába, és csak tavasszal, amikor már meleg lesz, akkor térnek vissza – felelte Anya. – Aztán itt tojásokat tojnak, felnevelik a fiókákat, és ősszel újra útra indulnak.

– De hát Afrika nagyon messze van – gondolkodott el Lackó. – Vajon hány napig tarthat nekik oda az út?

Amint ezen gondolkodott, meglátott megint egy csapat fecskét, akik a vezetékek körül röpködtek. A madarak olyan gyorsan cikáztak, le és fel a levegőben, hogy Lackó alig bírta a szemével követni őket. Felültek a drótra, majd újra elrepültek, csiviteltek, hangoskodtak.

A kislány teljesen belefeledkezett a fecskék megfigyelésébe, amikor hirtelen egy autó jelent meg az utcán, pont akkor, amikor egy kislecske alacsonyan az úttest felett repült! Az autó elütötte a kismadarat! Lackó felugrott a székről, szaladt ki a házból, hogy megnézze, mi történt a madárral. Amire az utcára ért, a kis fecske már próbált elrepülni, de nem tudott. Szerencsére nem történt nagy baj, lépegetni tudott, de repülni nem. Lackó a tenyerébe vette a kislecskét, és kiabálni kezdett:

– Anya, anya gyere gyorsan, ez a kismadár megsebesült!

Ezalatt a dróton ülő fecskék is észrevették, hogy az egyik kis fecske nem tud felrepülni melléjük. Fecske Teri ijedten nézte, ahogy a kis fiókája próbálkozik a repüléssel, de nem sikerül neki.

– Mami, nem tudok repülni, segíts! – csivelt ekkor a kis sebesült fecske. – Nem tudok veletek menni! – tette hozzá szomorúan.

Fecske Feri és Fecske Teri kétségbeesetten tanakodtak, hogy mi lesz most a fiókájukkal. Sajnos sebesült szárnyal nem tud elrepülni velük Afrikába.

Közben kiért az utcára Lackó anyukája is. Megnézte, megsimogatta a rémült kismadarat.

— El kell vinni a madárkórházba, ott majd védett, meleg helyen lesz a télen, meggyógyítják, és jövőre utazhat ő is a többiekkel – mondta Anya, és már hívta is a madárdoktor bácsit.

– A pajtában van egy kis kalitka, szaladj be érte! – kérte Lackót. — Teszünk szalmát és vizet bele, és indulunk a kórházba a madárkával.

– Rendben – felelte Lackó, és már szaladt is a kalitkáért.

– Hallottad? Valami kórházzról, meg doktor bácsiról beszélgetek – kérdezte Fecske Teri a párját.

– Igen, hallottam. Remélem, sikerül meggyógyítani Fecske Tomi szárnyát! – sóhajtott Fecske Feri.

Időközben Lackó megérkezett a kalitkával, Anya óvatosan beletette a kismadarat, és indultak a kórházba. A fecskepár egy utolsó pillantást vetett Fecske Tomira, aki felnézett rájuk, és elkészönt tőlük:

– Jó utat nektek, remélem jövőre találkozunk!

A madárkórházban a doktor bácsi megvizsgálta Fecske Tomit.

– Szerencsére nincs eltörve a szárnya, csak egy kis zúzódás. Gyorsan meg fog gyógyulni, és tavaszra már el is felejtí ezt a kis balesetet.

Lackó és Anya elközöntek a kislecskétől, és hazaindultak. Otthon a ház előtti villanyvezetékeken még mindig ott ücsörögtek a fecskék. Fecske Feri és Fecske Teri is ott ült a dróton, és figyelte a ház előtt leparkoló autót. Lackó, amikor kiszállt a kocsiból, felnézett a fecskékre, és így szólt:

– Elvittük a kórházba a kislecskét, már jó kezekben van!

Telt-múlt az idő, Lackónak sokszor eszébe jutott a sérült kismadár. Egy alkalommal így szólt anyukájához:

– Anya, felhívjuk a madárkórházat, hogy megkérdezzük, hogy van a kismadár?

– Persze, kislecském, rögtön felhívom a doktor bácsit – felelte az anyukája.

– Minden rendben van a kismadárral, már tud egy kicsit repülni is. Ha erre járnak, látogassanak meg minket! – válaszolt a doktor bácsi Anyu érdeklődő kérdésére.

Eljött a tél, aztán a tavasz is. Lackó az udvaron játszott, amikor csivitelésre lett figyelmes. Felpillantott az égre, és látta, hogy fecskék cikáznak az égen.

– Visszajöttek a fecskék! – kiabálta, miközben anyukájához futott, aki a veteményesben dolgozott. – Remélem a kislecske és meggyógyult már....

– Emlékszel, mit beszéltünk meg a doktor bácsival? Ha meggyógyul a kismadár, akkor elhozza ide, és itt fogja szabadon engedni. Talán már napokon belül jelentkezni fog.

Így is lett. Amire az összes fecske visszaköltözött a faluba, Fecske Tomi is meggyógyult. A doktor bácsi elvitte Lackóékhoz, és együtt engedték szabadon, ott, ahol pár hónappal azelőtt a baleset történt. Fecske Tomi felrepült a villanydrótra, ránézett az emberekre, mintha megköszönte volna amit érte tettek, majd tovarepült a többi fecskével.

Néhány nap múlva Lackó nagy sürgés-forgásra figyelt fel az istálló környékén. A fecskék röpködtek be az istállóba, majd ki, és újra vissza. Fészket építettek!

Hamarosan a fészkek megteltek tojásokkal, pár hét múlva pedig már a kis csupasz fecskefiókák eleségért csiviteltek a szüleiknek.

A tavaszra nyár jött, az idén kelt kislecskék is kirepültek, és ősszel a szüleikkel, nagyszüleikkel együtt várakoztak a villanydróton, készülve a nagy utazásra.

A fecskék között ott ült Fecske Feri, Fecske Teri, Fecske Tomi és az ő kislecskéi is. Együtt repkedtek a levegőben, együtt ücsörögtek a vezetéken, és másnap együtt keltek útra, Afrikába.

Nagy csoport

KORMOS ISTVÁN: A FECSKE MEG A SZALMASZÁL

(Részlet, a folytatáshoz kattintson a lenti linkre!)

Hol volt,
hol nem,
messze, messze,
volt egy villás-
farkú fecske,
annak puha
fecskefészke,
a fészekben
kilenc apró,
sippogató
kisfecskéje.

Ott a fészek
az ereszben,
ott a fecske
a fészekben
kilenc fia
között fészkel,
játszadogtat
anyafecskénk
kilenc kicsi
kisfecskével.

Hanem egyszer
– hajahaj! –
jó rettentő
csúnya baj:
omlik puha
fecskefészek,
volt-nincs fészke
a fecskének,
nincsen fészke
se magának,
se a kilenc
fiókának.
Rakni kéne
másik fészket
kilenc síró kicsinyének.

Kattintson a [ide](#) a mese folytatásához!

Versek

Kiscsoport

Palotai Gyöngyvér: Mondóka

Hosszú lábú gólya
Álldogál a tóba!
Csőre ki se látszik,
Békát vacsorázik.

Középső csoport

Osvát Erzsébet: Fecskefiókák

Fejem fölött
fecskefészek.
Mint erkélyről
ki-kinéznak
a fiókák,
anyjuk várva.
Vajon mit hoz vacsorára?

Mikor megjön,
van vígság fenn!
Tátva csőrét
négy eleven
pelyhes
fecskefióka -
mint négy tojás, egyforma.

Tollasodnak
napról napra.
Már mind szárnyát
bontogatja.
És egy reggel -
nagyot nézek!
Üres lett a fecskefészek

Nagycsoport

Nemes Nagy Ágnes: Lila fecske

Piros dróton ült a fecske,
piros dróton lila folt,
mert a fecske lila volt.
Ült a dróton egymagában,
ibolyaszín kiskabátban,
lila volt a háta, szárnya,
földre hullott lila árnya,
gyufa-vékony, lila lábon
álldogált a piros ágon,
lila volt a szeme csíkja
lila, mint a
lila tinta.

Április volt, jött az este,
meg sem mozdult az a fecske.
Április volt, április,
én hagytam ott végül is.
Lila csőr,
lila toll,
most is ott ül valahol.

Dalok, mondókák

Fecskét látok

Ugráljunk, mint a verebek

Gólya bácsi, gólya

Eresz alól

Reggel van már, ragyogó,
Fütyörészik a rigó.
Csirip-csirip, csicsereg,
Szép, jó reggelt, gyerekek!

Azt mondják a cinegék,
Itt a tavasz, nyitni kék.
Kék ibolya, gyöngyvirág,
Csupa öröm a világ!

Kattintson a képekre a tartalom eléréséhez!

Környezetünk megismerése

Kiscsoport

Milyen a gólya hangja?

Milyen a fecske hangja?

Középső csoport

Hogyan és hova építenek fészket a fecskék és a gólyák?
Hasonlóságok és különbségek felfedezése.

Nagy csoport

Melyik madár repül el, ha jön a tél, és melyik marad itthon?
Beszélgetés a felnőttekkel, a válaszok kutatása együtt.

Kattintson a képekre a tartalom eléréséhez!

Ábrázolás, barkácsolás

Kiscsoport

Fecskefészek készítése:
ragasztás tépett
papírdarabokkal, vattával,
vagy vékony papírcsikokkal.

Középső csoport

Cinege madár: vágás,
ragasztás

Nagy csoport

Repülő gólya: vágás,
hajtogatás

*Kattintson a képre a sablonhoz
és egy képes útmutatóhoz!*

Mozgás

Kiscsoport

Megjöttek a fecskék

Zenehallgatás közben fészek építést imitálunk. Egy szoba vagy udvar 2 végébe 1-1 lavort vagy lábast helyezünk, az egyiket tele rakjuk rongyokkal vagy ágakkal, vagy bármilyen anyagdarabokkal, amit otthon találunk. Ebből kell átvinni egyesével, de minél gyorsabban az összes darabot a másik latorba vagy lábosba, ahogy a fecskék építik a fészket.

Középső csoport

Ugráljunk, mint a verebek

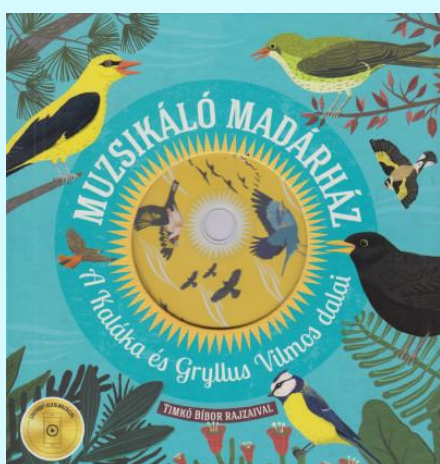
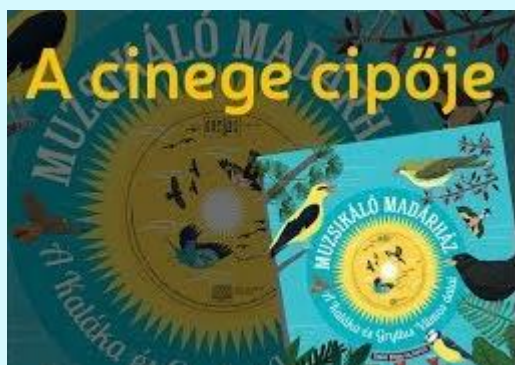
Páros lábú szökdelés, majd egylábás szökdelés egyhelyben, körbe-körbe, szlalomozva vagy egy izgalmas útvonalon.

Közben énekelhetünk is!

Nagy csoport

Spontán séta, kirándulás, fészek keresés, madárles a szabadban.

Mellékletek

A teljes CD
meghallgatható

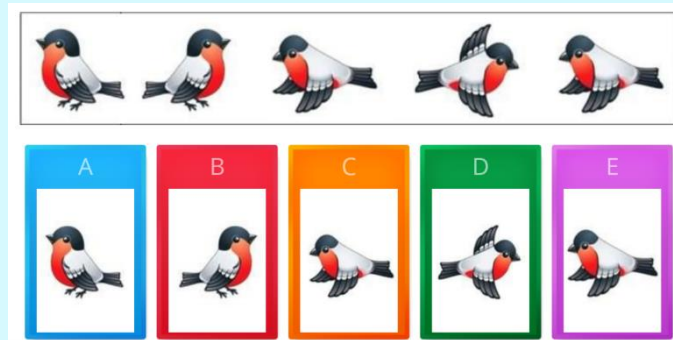
Pom pom meséi:
Madárvédő golyókapkodó

Kattintson a képekre a tartalom eléréséhez!

Fejlesztési ötletek

Kirakó

Nyomtatható kép a következő oldalon.

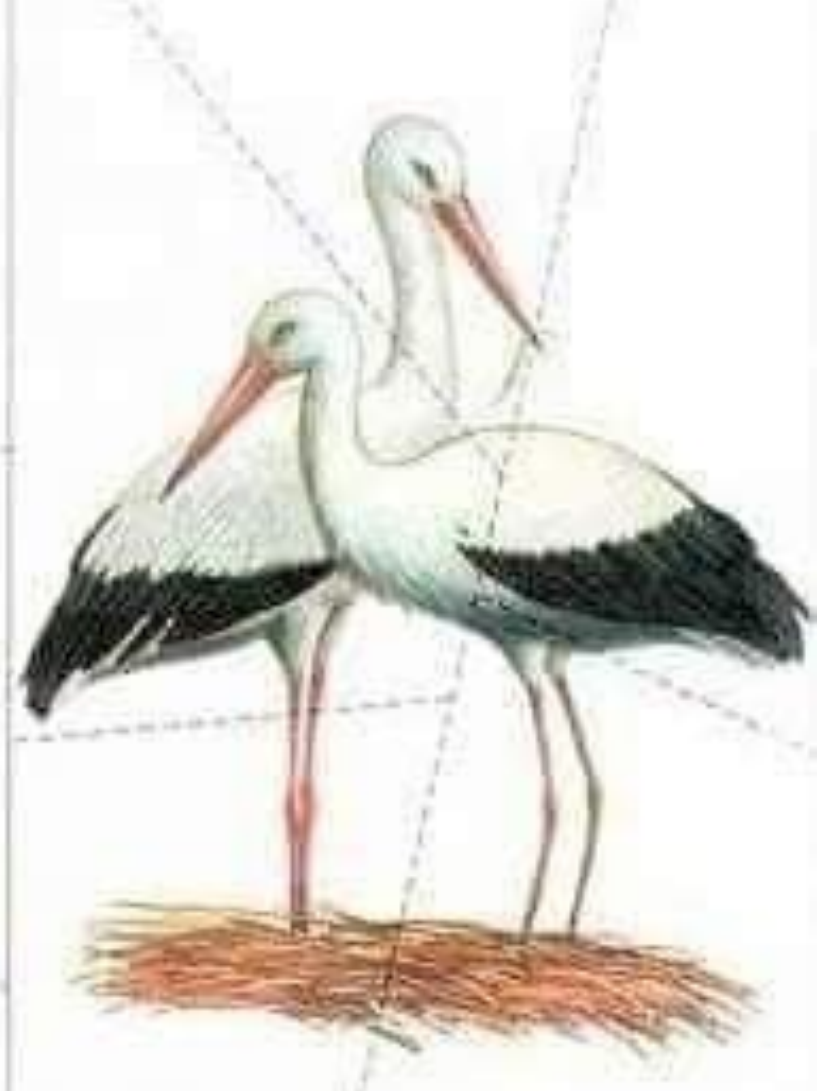
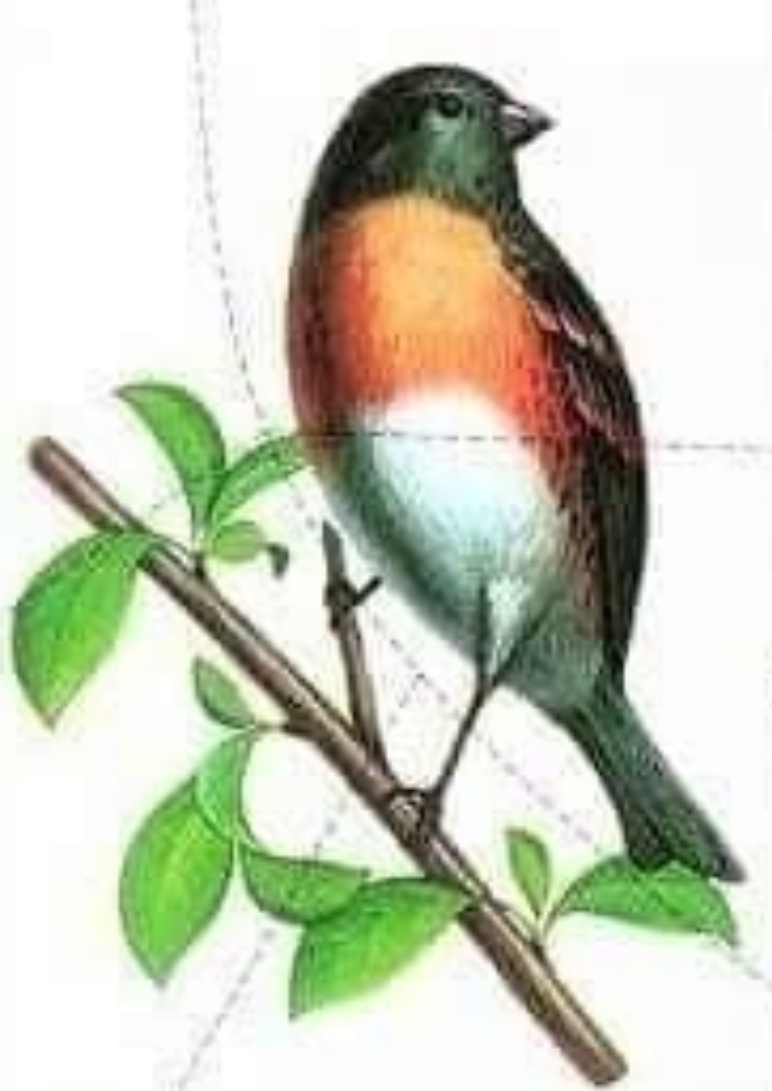

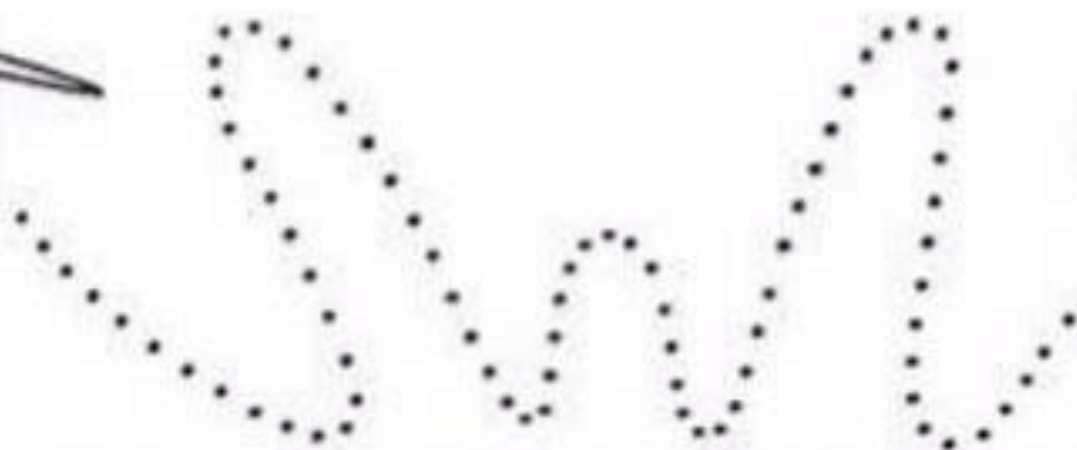
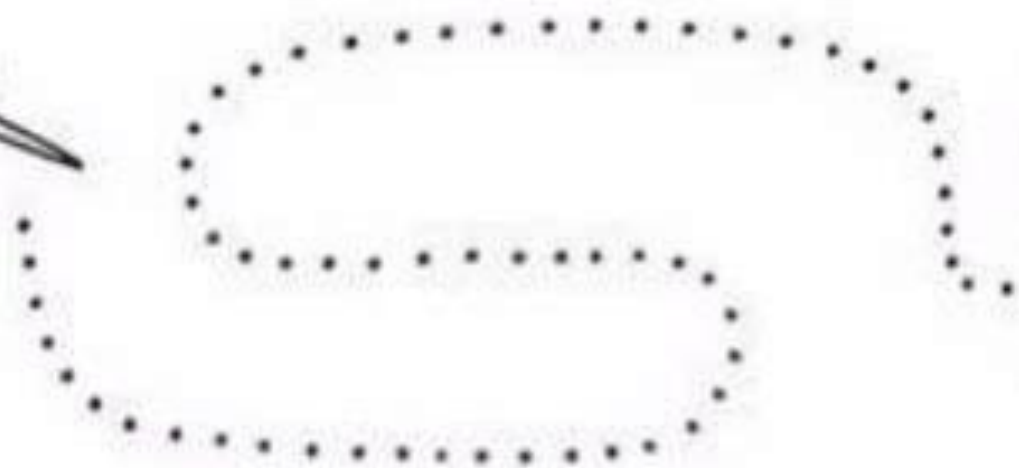
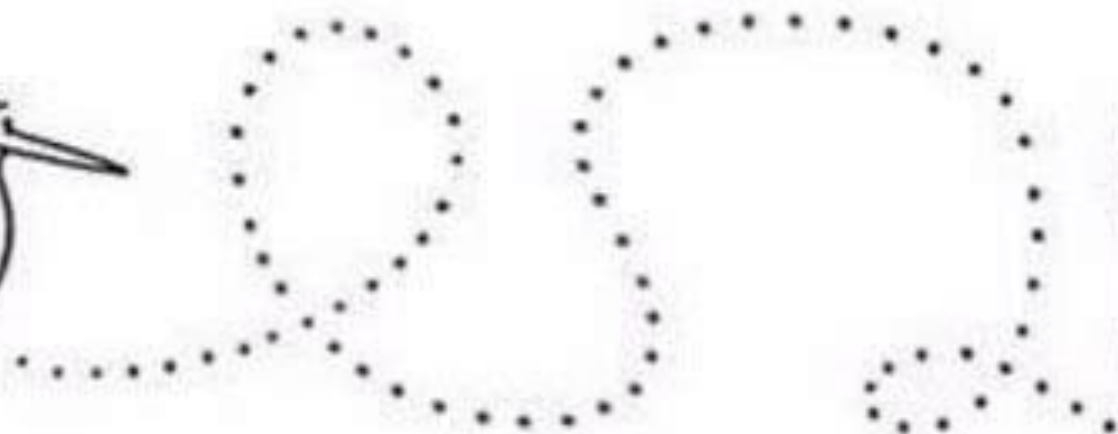
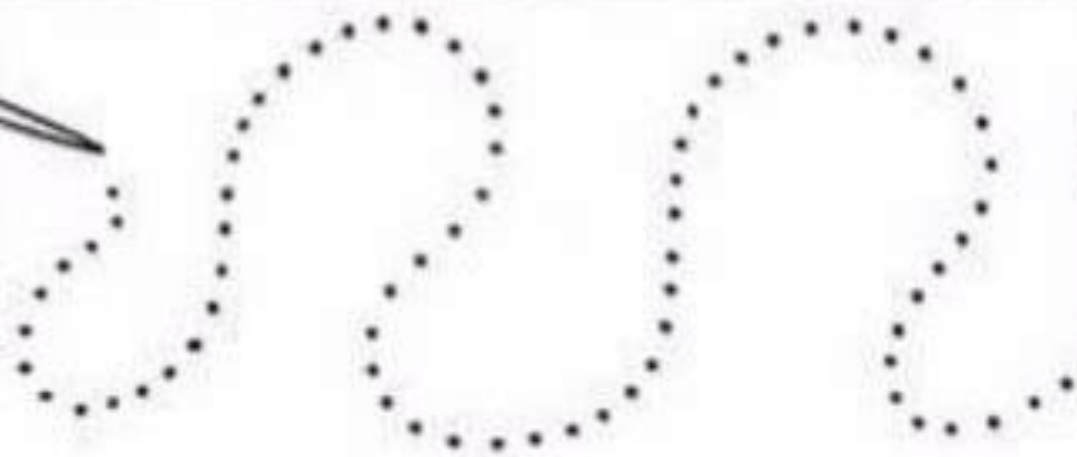
Melyik madár néz jobbra?

Képkiegészítő

Kattintson a képekre a tartalom eléréséhez!

Tegyél annyi pöttyöt a négyzetbe, ahány madár ül az ágon!

Színezd ki mindegyik dróton a legnagyobb madarat!

Számold meg, hány madár ül szemben veled összesen!

